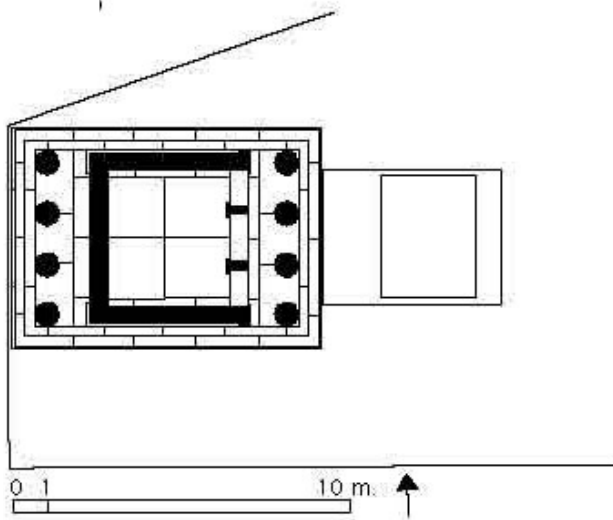
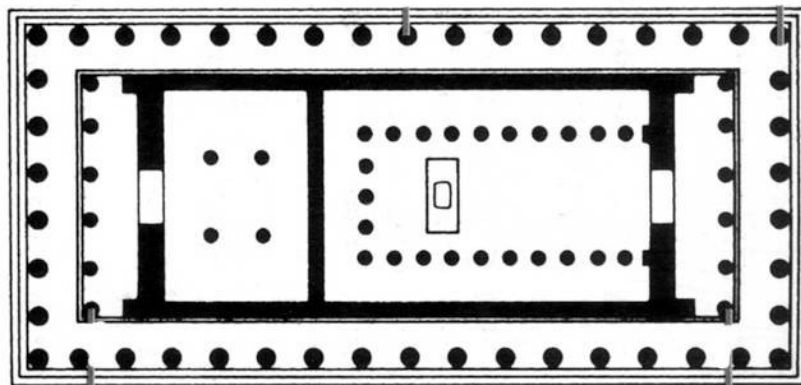

Anàlisi comparatiu dels dos edificis (seguir les pautes del comentari)

Atenea Niké

El Partenó

Els dos edificis han estat construïts amb marbre del Pentèlic i amb els mateixos sistemes de subjecció. Tenen un sistema arquitectònic arcaic i murs isòdoms. El Partenó té dos portes, una anterior i una altra de posterior; Atenea Niké només té una porta davant.

En els dos edificis el principal element de suport són les columnes. El Partenó té columnes dòriques a l'exterior i a l'interior de la cel·la, tot i que a l'espai anomenat Partenó hi havia quatre columnes jòniques. Al temple d'Atenea Niké les columnes són jòniques i són més estilitzades, més elegants i amb capitell decorat amb volutes. Les columnes del Partenó són més robustes i austeres. També és diferent el fust de les columnes, perquè en el Partenó es construeixen amb tambors superposats i en l'altre temple el fust és monolític.

Els dos temples tenen el mateix sistema de coberta: una estructura arcaica i un sostre a dos aiguavessos (que pràcticament ha desaparegut).

El temple dòric és molt més gran, però tots dos edificis tenen proporcions matemàtiques (raó àuria). Les plantes són rectangulars i segueixen l'eix direccional característic d'un temple grec clàssic (orientats cap a l'est), pq el centre visual és la imatge de la divinitat.

L'espai interior és tancat, però resulta molt més unitari el temple d'Atenea Niké. Aquest darrer també presenta una estructura interna més senzilla, ja que no té pronaos i opistòdom. El Partenó té aquests espais + una estança interior que no comunica amb la naos, l'anomenat Partenó. En tots dos edificis la llum només entra per les portes d'accés.

Si comparem l'exterior hi trobem diferències importants: el Partenó és dòric, perípter i octàstil; Atenea Niké és jònic, amfipròstil i tetràstil. Aquesta diferència en l'ordre arquitectònic fa q el Partenó presenti un arcaic llis i un fris compartimentat amb tríglif i mètopes; mentre que a l'altre temple l'arcaic presenta platabandes i fris continu.

Com és característic en els edificis d'ordre dòric, en el partenó observem els refinaments òptics, però tots dos edificis busquen la perfecció i la bellesa i reflecteixen la mentalitat racional grega: equilibri, simetria, proporcions matemàtiques i geometria. Al temple petit és on millor es reflecteix la mentalitat antropocèntrica, un edifici fet a mesura humana. Predominen les línies rectes i l'horitzontalitat.

Tots dos edificis estaven policromats (el color ha desaparegut) i presentaven relleus en la zona dels frontons i frisos. En el cas del Partenó és molt més important la decoració escultòrica per l'amplitud d'espais que aquesta va ocupar: mètopes exteriors del fris, fris interior i timpàs. Pel que fa a l'iconografia, hi predominen les escenes mitològiques, tot i que al temple d'Atenea hi ha també escenes de guerra.

A l'interior dels dos temples es guardava la imatge d'Atenea. La del Partenó era de mides gegantines i feta amb materials rics (criselefantina); la d'Atenea Niké era de fusta recoberta per altres materials (xoana). Les dos han desaparegut.

Els dos temples es localitzen a l'acròpolis d'Atenes. El petit en un costat, tocant els propileus; l'altre, el Partenó, es localitza en una posició de major importància, en el punt més elevat del turó.